

Wrobel a kacka

Žiwnje to klincy, ale tak jo se stało: Wrobel jo se zalubował do kacki! Wšen chóry jo wón z lubosci! A skóncnje se wuskobožijo a kacce se wuznajo: »Kacka, ty se mě wjelgin spódobaš! Pšosym buž mója žeńska!« Ale kacka šepjeri nos a woła: »Ty drje maš ptaška! Sy taki mały a mimo tego njamóžoš ze mnu pó wóze plěwaš! Jano chtož to móžo, ma pla mnjo šansu!«

Hm, to jo problem. Ale wrobel ma ideju! Wón leši k bobroju a pšosy: »Wužětaj mě pšosym cołn a wjasło!« »To rad gótujom. A kake myto smějom wót tebe docakaš?«, co bobr wěžeš. »Ja masěrujom sí kšebjat!«, wrobel naražijo. »W pórěže!«, jo bobr ned wobjadny. Tak wužěta wrobloju cołn a wjasło z drjewa, a wrobel masěrujo jomu kšebjat. Z tym mytom jo bobr wjelgin spokojom!

Něnt se wobstara wrobel wšakorake barwy a swój cołn wobmólujo. »Ja že njamam ředne, pyšne pjera«, se mysli, »ale za to mam ředny, pyšny cołn! Ten bužo se kacce zawěšće spódobaš!«